

Sóc de poble

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

T'he de reconèixer amic lector que, malauradament, els primers cops que vaig sentir l'expressió "és de poble" va ser amb caràcter pejoratiu. Era una expressió que es feia anar per explicar que algú parla amb un accent determinat, o que vesteix de forma poc moderna o elegant o altres tipus d'estupideses que no paga la pena comentar.

Afortunadament, vaig poder estudiar al col·legi Maristes Montserrat dels 4 fins als 18 anys. Van ser 14 anys molt interessants i dels que estic molt content i satisfet. I durant aquests anys vaig tenir l'enorme fortuna de que bona part dels meus companys (i companyes, tot i que fins al batxillerat només tenia nens a la meua classe) eren de poble. La proximitat del col·legi Maristes a l'estació d'autobusos de Lleida feia que bona part dels alumnes de la meua classe vinguessin de pobles propers (Puigvert, Vilanova de la Barca, Aitona, Seròs, Soses...). I aquesta coincidència va ser molt interessant per a mi. Vaig tenir la sort de fer grans amics i coneguts que eren de poble i no en sentit pejoratiu, sinó en sentit superlatiu. Gent oberta, molt franca, que estimava la natura, cordial, amable i molt bona gent. Segur que, com a tot arreu, als pobles hi ha gent de tot tipus, però en general la impressió que em vaig emportar d'aquests persones va ser francament bona. I no només de les persones, sinó també del seu entorn. Poder sortir a jugar sols

al carrer, viure envoltats d'horta, dedicar-se molts d'ells a la pagesia, etcètera, feia que creixés la meua admiració pel món rural. Pensava ja, de ben jove, que de gran volia ser de poble, volia viure en un entorn rural.

Lleida és una zona immillorable per a les persones que volem viure com si fóssim de poble. La mateixa ciutat, la capital, ofereix nombroses partides que permeten viure l'horta en primera persona. A més compta amb autèntics i preciosos pobles, com pot ser Raïmat i Sucs que pertanyen a Lleida. I també compta amb barris on encara conserven una zona d'horta important i on la vida és molt semblant a la dels pobles. Estic parlant de Llúvia, Bordeta, el Secà de Sant Pere... I també nombroses urbanitzacions que t'atañen la vida de poble (Vila Montcada, Ciutat Jardí, Parc de l'Aigua...). I les rodalies de Lleida també compten amb una oferta molt ampla de petits

Vaig tenir la sort de fer grans amics i coneguts que eren de poble i no en sentit pejoratiu, sinó en sentit superlatiu

pobles que estan molt a prop de Lleida i et permeten gaudir de la increïble qualitat de vida de viure en un poble i tenir la capital a escassos minuts. Lleida compta amb una primera corona formada per municipis com Alpicat, Torrefarrera, Albatàrrec, Alcoletge... i molts d'altres on hi ha moltíssima oferta immobiliària que ha permès que moltes persones, entre les que m'hi incloc, puguem viure al poble, puguem gaudir de l'horta i de la tranquil·litat sense renunciar a les comoditats i facilitats que t'ofereix la ciutat de Lleida.

En la meua vida professional he tingut varies opcions (i en alguns casos pressions també) per marxar a viure a altres ciutats. Però mai he accedit ni tan sols a parlar-ne, sempre m'hi he negat de forma rotunda. Per res del món vull deixar de viure al poble, deixar d'estar a la zona de Lleida. Per res del món em vull perdre els meus passejos amb els gossos, viure envoltat d'horta i natura, la pau i tranquil·litat que els pobles comporten. I serveixi aquest petit article, per reivindicar els pobles i la gent que hi viu. Espero que mai més torni a sentir l'expressió "és de poble" en sentit negatiu. Personalment només la utilitzaré amb el màxim respecte i admiració. Perquè jo també soc de poble.